

PhDr. Jaroslav Dobiáš

Jaroslav Dobiáš se narodil 31. října 1949 v Třebíči. Vyrůstal v Příbyslavicích v neúplné rodině s matkou a jejími rodiči. Kvůli otci, který s nimi nežil, měl Jaroslav složité dětství. A jelikož děda zastával funkci starosty, za císaře pána i dlouho za první republiky, poválečný režim jim život taky zrovna neulehčoval. Náplní jeho dětství byla pomoc matce a starání se o dobytek i občasné práce na poli.

Všechno špatné se zlomilo v době studia na třebíčském gymnáziu, které tehdy sice nesídlilo ve své historické budově, přesto se mohlo pyšnit kvalitními pedagogy. Zde Jaroslav prožil skvělá léta, při nichž rozvíjel nadání pro poezii. V uvolněných 60. letech se také mohl inspirovat dostupnými zdroji, byla zrušena cenzura a rozvíjelo se zpravodajství. Žádné dobré časy netrvají věčně. Roku 1968 Jaroslav Dobiáš zdárně složil maturitní zkoušku, následně také uspěl u přijímacích zkoušek a nastoupil ke studiu na Masarykově univerzitě obor dějepis, čeština. V létě předchozího roku projely Třebíčí ruské tanky. Jaroslav s několika kamarády tehdy vytáhli štětce a psali hesla. S okupací souvisela i změna politického režimu.

„Přestaly vycházet časopisy: Tvář, Host do domu, Plamen. Najednou to bylo všechno pryč,“ vzpomíná Jaroslav Dobiáš. Z toho důvodu upustil od spisovatelské kariéry a věnoval se od roku 1975 kariéře učitelské, a to na Střední ekonomické škole v Třebíči. Jako třídní učitel dovedl svou dívčí třídu k maturitě, následně opustil učitelství a nastoupil do Československé televize Brno nejprve jako redaktor. Od roku 1982 pracoval jako náměstek a statutární zástupce ředitele. Poté se přestěhoval do Prahy.

V roce 1989 se pan Dobiáš potkal s Milošem Zemanem, který se dle jeho slov tenkrát ukázal jako skvělý prognostik. Zeman si totiž byl jistý, že politický systém do konce roku padne. A to se také stalo. Dne 17. 11. 1989 proběhla první studentská demonstrace proti politické situaci.

Když jsme panu Dobiášovi položili otázku, zda se listopadových demonstrací účastnil, bez zaváhání nám odpověděl: „Samozřejmě, že jsem se účastnil.“

Na jedné z těchto spontánních demonstrací „vypískali“ v Brně tehdejšího ředitele televize. Toto místo bylo následně nabídnuto Jaroslavu Dobiášovi. Ze začátku se do Brna moc vracet nechtěl, navíc jako zkušený historik věděl, že tuto funkci nebude zastávat dlouho, přesto ho odpovědnost za brněnské televizní studio přivedla zpět a stal se ředitelem Československé televize Brno. Když se situace ve studiu stabilizovala, požádal o odvolání z funkce a k 30. červnu 1990 z televize odešel.

Po roce, kdy odešel z televize, se snažil podnikat. Ale dle svých slov na to neměl dostatečně tvrdou povahu. A tak se stal poradcem pro masovou komunikaci.

Literární tvorba

Přestože v mládí od literární tvorby upustil, v roce 2002 napsal divadelní hru Noc s modelkou, knižní rozhovor Osud jménem Barková v roce 2006, v letech 2012 a 2013 se věnoval psaní scénářů pro cyklus Na cestě po... (Jindřichohradsku, Podhorácku, Vranovsku, Wallisu, Kjotu), jeho nejnovější knihou, původně jen pro přátele, je sbírka povídek Láska odlétá speciálem z roku 2019.

Na závěr by bylo dobré dodat, že se Jaroslav Dobiáš nepovažuje ani za spisovatele a ani za scénáristu a bere tvorbu spíše jako životní zkušenost získanou náhodou.

Vypracovaly: Karolína Dvořáková, Tereza Oborná, Lucie Kostelníková dne 22. 9. 2021